

2. Маринчак Л. Р., Масик І. С. Особливості функціонування банківських установ в Україні в період пандемії. Науковий вісник Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/304-Article%20Text-1321-1-10-20200703.pdf> (дата звернення : 25.09.2021).

3. Завербний А. С., Сокульський Н. Р. Пандемія як каталізатор цифровізації банківської системи в Україні. URL: <http://www.investplan.com.ua/?op=1&z=7298&i=0> (дата звернення : 25.09.2021).

4. Кількість банків в Україні (2008-2021). Офіційний сайт Міністерства Фінансів України. URL: <https://index.minfin.com.ua/banks/stat/count/> (дата звернення : 25.09.2021).

Науковий керівник: **Бурковська А. В.**, канд. екон. наук, доцент,  
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,  
Миколаївський національний аграрний університет,  
м. Миколаїв, Україна

**Партола А.С.**,  
здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету  
Миколаївський національний аграрний  
Університет, м. Миколаїв, Україна

## ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ МІКРОФІНАНСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Останнім часом на національних ринках позикових капіталів розвинених країн світу важливу роль відіграють такі спеціалізовані небанківські кредитно-фінансові інститути, як мікрофінансові організації. Вони покликані здійснювати оперативну фінансову допомогу населенню країни щодо накопичення та мобілізації грошового капіталу.

На відміну від банківських установ, юридично зареєстровані мікрофінансові організації, що мають ліцензію на здійснення кредитної діяльності, лояльно ставляться до повнолітніх позичальників (студентів, пенсіонерів, інвалідів, жінок у декретній відпустці, офіційно не працевлаштованих осіб), видають невеликі за обсягом позики (мікрокредити) на короткостроковий період (5-30 днів) на конкретних умовах. При цьому депозити, відкриття рахунків для клієнтів мікрофінансових організацій є недоступними.

Слід зазначити, що основною проблемою мікрокредитування є те, що споживачі послуг мікрофінансових організацій стають залежними від мікрокредитів і вже не уявляють без них свого життя.

Мікрокредитування виникло завдяки бангладешському професору економіки Мухаммеду Юнусу, який перший свій мікрокредит видав десяти жінкам із власної кишені (сума кредиту була лише 27 доларів) [1]. Причиною початку діяльності Мухаммеда Юнуса у цьому напрямі є його розуміння того, що звичайна банківська установа не зацікавлена у видачі кредиту особам з

низьким рівнем платоспроможності через високий ризик неповернення ними позичених коштів.

В Україні поняття «мікропозика» з'явилося ще у 2011 році, а вже у 2015 році мікрофінансові організації перевершили банківські установи за обсягами позик, видавши їх на загальну суму 10 млрд гривень [2]. Мікропозики оформлюються договором, який має повну юридичну силу.

Контролем діяльності мікрофінансових організацій опікується Національний банк України.

Мікрофінансові організації класифікуються за такими чинниками:

- за видом процедури оформлення кредиту (такі, що оформлюють онлайн кредити, та такі, що працюють в оффлайн режимі);
- за сумою позики (такі, що кредитують на незначні суми - до 10 000 грн, та такі, що надають великі кредити - понад 50 000 грн);
- за вимогами щодо внесення застави (такі, що кредитують без застави, та такі, що кредитують з можливим наданням застави) [3].

Діяльність мікрофінансових організацій в Україні регулюється нормами чинного законодавства, зокрема законами:

- Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» [4];
- Законом України «Про споживче кредитування» [5];
- Законом України «Про захист прав споживачів» [6].

В Україні відсутні вимоги щодо статутного капіталу та організаційно-правової форми мікрофінансових організацій, власники яких можуть обирати їх самостійно.

Національним банком України з метою забезпечення прозорості ринку небанківських фінансових послуг виявлено осіб, які всупереч вимогам діючого законодавства набули істотну участь у фінансовій установі без отримання письмового погодження регулятора і не мають права прямо чи опосередковано, повністю або частково користуватися правом голосу придбаних акцій (часток) та брати будь-яким чином участь в управлінні фінансовою установою

Отже, організації мають ряд зазначених переваг у своїй діяльності, що забезпечує їх популяризацію у всіх верств населення і дає можливість стабільного розвитку.

#### Список використаних джерел:

1. Мікрокредитування (історія). URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D1%96%D0%BA%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%B8%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F#%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F> (дата звернення: 14.11.2021).
2. Мікрокредитування в Україні. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D1%96%D0%BA%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%B8%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F#%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F>

[0%D0%B5%D0%B4%D0%B8%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F#%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F](#) (дата звернення: 14.11.2021).

3. Чим займається мікрофінансова організація. URL: <https://mycredit.ua/ua/blog/chto-takoe-mfo/> (дата звернення: 14.11.2021).

4. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг : Закон України від 12.07.2001 № 2664-III. (Редакція від 01.08.2021) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2664-14#Text> (дата звернення: 14.11.2021).

5. Про споживче кредитування: Закон України; Паспорт від 15.11.2016 № 1734-VIII (Редакція від 23.04.2021). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1734-19#Text> (дата звернення: 14.11.2021).

6. Про захист прав споживачів Закон України від 12.05.1991 № 1023-XII (Редакція від 01.08.2021). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-12#Text> (дата звернення: 14.11.2021).

Науковий керівник: **Сіренко Н. М.**, *д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна*

**Семенюк А.І.**

*здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету  
Миколаївський національний аграрний  
Університет, м. Миколаїв, Україна*

## **ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ В УКРАЇНІ**

Слово “пенсія” ми дуже часто чуємо в нашому житті, частіше за все від бабусь та дідусів, їх та своїх знайомих, від батьків, які починають замислюватися про неї, та просто від пересічних людей. Всі ми знаємо, що в нашій країні існує Пенсійний Фонд України, який забезпечує людей виплатою для їх потреб. Але зазвичай ми чуємо такі слова: «Пенсії не вистачає на прожиття, без допомоги рідних прожити на таку пенсію не можливо»; «Якщо б не діти, взагалі не знаю, як прожити»; «Вже на пенсії, але ще працюю. Однієї пенсії не вистачає на проживання»...

Пенсія – щомісячна виплата для людей похилого віку; людей з обмеженими можливостями; дітей–сиріт; людей, які досягли належного стажу роботи. 1990 року Кабінет Міністрів України (КМУ) заснував Пенсійний Фонд України (ДПФ), який протягом 31 року забезпечує людей грошовою виплатою.

В кожній країні люди отримують грошові виплати за різними критеріями та механізмами. Ми не можемо обійти стороною Недержавні Пенсійні Фонди, якими люди в Європі залюбки користуються та накопичують кошти для свого